

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (dalej pozwany) w dniu 31 lipca 2013 r. wydał decyzję w której :

-na podstawie art. 56 ust. 1 pkt 12, ust. 2 pkt 1 w związku z art. 56 ust. 3, i ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne (Dz. U. z 2006 r. Nr 89, poz. 625 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wymierzenia kary pieniężnej orzekł, że:

1. przedsiębiorca – (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. przy ul. (...), posiadająca numer identyfikacyjny podatkowej NIP: (...), naruszyła warunek 2.2.3 koncesji na obrót paliwami ciekłymi, udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 16 grudnia 2009r. Nr (...) zmienionej decyzją z 8 września 2010r. Nr (...), w ten sposób, iż 7 lutego 2012r. na stacji paliw zlokalizowanej w O. przy ul. (...), czynił przedmiotem obrotu gaz płynny nie spełniający wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z 28 grudnia 2006r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz.U. z 2006r. Nr 251, ze zm.).

2. za działanie opisane w pkt 1 – wymierzył przedsiębiorcy (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. przy ul. (...) posiadającej numer identyfikacji podatkowej (...) karę pieniężną w wysokości 61 000 (słownie: sześćdziesiąt jeden tysięcy) złotych, co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętej przez nią w roku 2012r.

(decyzja nr (...) z dnia 31 lipca 2013 r. k. 4 verte)

Odwołaniem złożonym w dniu 14 sierpnia 2013r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. (dalej: powódka) zaskarżyła decyzję w części tj. w zakresie punktu drugiego.

Zaskarżonemu rozstrzygnięciu zarzuciła naruszenie :

1. art. 56 ust. 1 pkt 12 oraz ust. 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 – Prawo Energetyczne poprzez niewłaściwe zastosowanie to jest nałożenie rażąco wygórowanej kary pieniężnej, nieadekwatnej do stopnia zawinienia, a także nieuwzględnienie faktu, że od czasu udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłym jej warunki były akceptowane i zostały dopełnione przez Przedsiębiorcę,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia kary pieniężnej, który spowodował, że nie odstąpiono od jej wymierzenia, pomimo spełnionych w tym zakresie warunków lub nie zostały zastosowane w stopniu uzasadnionym okolicznościami niniejszej sprawy przesłanki miarkowania wysokości kary przewidziane w art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego.

W oparciu o tak sformułowane zarzuty (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. wniosła o uchylenie decyzji w części odnoszącej się do jej punktu 2 i odstąpienie od wymierzenia kary poprzez uznanie, że zarzucany czyn charakteryzuje się znikomym stopniem szkodliwości, względnie o zmianę decyzji w zaskarżonej części, poprzez wymierzenie kary pieniężnej w znacznie niższej wysokości, adekwatnej zwłaszcza do stopnia zawinienia i zakresu społecznej szkodliwości popełnionego czynu.

W uzasadnieniu odwołania powód wskazał , że stwierdzona podczas przeprowadzonej kontroli niezgodność gazu skroplonego (LPG) w zakresie parametru zawartości siarki , była spowodowana pomyłką pracownika polegającą na zatankowaniu jednego ze zbiorników znajdujących się na stacji gazem protan-butan , który był przeznaczony do napełniania butli. Zdaniem powoda nie było to działanie zamierzone a jedynie przypadkowy jednorazowy incydent. Sprzedaż gazu na przedmiotowej stacji prowadzona była na znikomym poziomie, ponieważ na stacji tej zaopatrywały się w LPG przede wszystkim samochody należące do powoda. Wartość sprzedaży gazu o niewłaściwych parametrach to kwota 4.713 zł, w związku z czym karę w wysokości 61 000 zł należy , zdaniem powoda, uznać za nadmiernie

wygórowaną. Powód wskazał, że chociaż kara mieści się w granicach ustawowych, to nominalnie jest karą bardzo wysoką.

Powód zarzucił ponadto pozwanemu błędne określenie wysokości nałożonej w zaskarżonej decyzji kary przez wskazanie, że kwota 61 000 zł stanowi (...) przychodu osiągniętego przez niego w roku 2012, tymczasem taki procent osiągniętego przez powoda przychodu stanowi kwotę (...) zł.

(odwołanie wraz załącznikami k. 10-18 akt sądowych)

Pozwany odpowiadając na odwołanie podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie twierdząc, że wysokość kary wymierzonej zaskarżoną decyzją stanowi (...) przychodu powoda wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w 2012r. Pozwany Prezes URE stwierdził ponadto, iż w jego ocenie wymierzona kara jest odczuwalną dolegliwością dla ukaranego podmiotu i jednocześnie nie wpłynie na pogorszenie jego sytuacji oraz płynności finansowej, albowiem pozostaje we właściwej proporcji do uzyskanego przez niego w 2012r przychodu.

Na rozprawie w dniu 9 stycznia 2015r., odpowiadając na ponownie zgłoszony przez pełnomocnika powoda zarzut, pełnomocnik pozwanego podniósł, że omyłkowo w sentencji decyzji został wskazany procent przychodu, który odpowiada wielkości nałożonej kary tj.

zamiast (...) powinno być (...).

(odpowiedź na odwołanie k.74-28, stanowisko strony k.57 akt sądowych)

Sąd Okręgowy - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w B. (dalej: (...) sp. z o.o., powódka) jest przedsiębiorstwem energetycznym wpisanym do Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem (...) prowadzi działalności gospodarczą w zakresie obrotu paliwami ciekłymi na podstawie koncesji udzielonej decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 16 grudnia 2009r. Nr (...) zmienionej decyzją z 8 września 2010r. Nr (...).

(dowód: KRS przedsiębiorcy k.22-24 akt sądowych, koncesja k.1-10 akt administracyjnych)

Warunek koncesji 2.2.3. zawiera postanowienie, że : „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów.”

(dowód: koncesja przedsiębiorcy k. 19 akt administracyjnych)

Warunek koncesji 2.2.3. zawiera postanowienie że : „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych określonych w niniejszej koncesji, których parametry jakościowe są niegodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów”.

(dowód: koncesja przedsiębiorcy k. 3 akt administracyjnych)

Z akt sprawy postępowania administracyjnego wynika, że w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 7 lutego 2012r. na terenie stacji LPG w O. położonej przy ul. (...) należącej do (...) sp. z o.o. inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji w Handlowej w O. pobrali do badań próbkę gazu (LPG) podstawową i próbkę kontrolną ze zbiornika o pojemności 4850 l z partii 2900 l., każda w ilości 1,8 litra - co zostało utrwalone w protokole pobrania próbek gazu oznaczonych kolejno numerem (...)

(dowód: protokół kontroli k. 17-19 akt administracyjnych)

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane laboratoria, których wyniki zostały udokumentowane, wykazały że gaz (LPG) nie spełnia wymagań jakościowych określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia

28 grudnia 2006 r. w sprawie wymagań jakościowych dla gazu skroplonego (LPG) (Dz. U. Nr 251, poz.1851), z uwagi na przekroczenie całkowitej zawartości siarki o 33 mg/kg (norma 50 mg/kg) przy tolerancji + 9 mg/kg i wynik klasy 2 przy badaniu działania korodującego na płytce miedzi przy wymaganej klasie 1, natomiast wynik badania próbki kontrolnej – przeprowadzonej na wniosek (...) sp. z o.o. - wykazał przekroczenie całkowitej zawartości siarki o 23 mg/kg (norma 50 mg/kg) przy tolerancji + 9 mg/kg, potwierdził klasę 2 działania korodującego na na płytce miedzi Cu.

(dowód: wynik badania próbki podstawowej k. 24 akt administracyjnych, wynik badania próbki kontrolnej k.36 akt administracyjnych).

Od dnia 6 lutego 2013r. Prezes URE prowadził postępowanie z urzędu w sprawie o wymierzenie kary pieniężnej za naruszenia warunków koncesji.

(dowód: zawiadomienie k. 39-41 akt administracyjnych)

Pismem z dnia 27 marca 2013r. (...) sp. z o.o. przyznała, że wykazana zła jakości gazu powstała na skutek pomyłkowego zatankowania stacji gazem propan butan przeznaczonym do butli gazowej.

Przychód (...) sp z o.o. z tytułu działalności gospodarczej koncesjonowanej w roku 2012 wyniósł (...) zł oraz przedsiębiorca poniósł stratę z tytułu działalności gospodarczej ogółem (...) zł w tym strata z tytułu działalności koncesjonowanej wyniosła (...) zł.

(dowód: pismo przedsiębiorcy wraz załącznikami k. 43-44 akt administracyjnych)

Zawiadomieniem z dnia 16 kwietnia 2013 r. Prezes URE w oparciu o art. 10 § 1 k.p.a powiadomił (...) sp. z o.o. o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z zebrany materiał dowodowy i prawie do złożenia dodatkowych uwag i wyjaśnień. - z prawa tego powodowa spółka skorzystała.

(dowód zawiadomienie k. 53 -54 akt administracyjnych, oświadczenie przedsiębiorcy k. 56 akt administracyjnych.)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentacji znajdującej się w aktach sprawy oraz w aktach przesłanych przez organ regulacyjny.

Rzetelność dokumentacji i istnienie wskazanych okoliczności nie było kwestionowane przez żadną ze stron. Materiał dowodowy należy uznać za przekonujący oraz w pełni wiarygodny.

Sąd Okręgowy w Warszawie- Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie.

Strona powodowa nie kwestionuje naruszenia jednego z warunków koncesji to jest punktu 2.2.3, zgodnie z którym „Koncesjonariuszowi nie wolno czynić przedmiotem obrotu paliw ciekłych określonych w niniejszej koncesji, których parametry jakościowe są niezgodne z parametrami określonymi obowiązującymi przepisami i wynikającymi z zawartych umów ” naruszenie którego jest wystarczającą przesłanką do zastosowania przepisów z art. 56 ust. 1 i 2 Prawa energetycznego i wymierzenia na tej podstawie kary pieniężnej przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki – co czyni nieuzasadnionym ponawianie wywodów w tym zakresie. Rozpoznaniu zatem podlega , zgodnie z zakresem zaskarżenia , kwestia istnienia podstawy prawnej i faktycznej wymierzenia kary pieniężnej oraz jej wysokości.

Art. 56 ust. 3 Prawa energetycznego stanowi, że wysokość kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1 tego artykułu nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym, a jeżeli kara pieniężna związana jest z działalnością prowadzoną na podstawie koncesji, wysokość kary nie może przekroczyć 15% przychodu ukaranego przedsiębiorcy, wynikającego z działalności koncesjonowanej, osiągniętego w poprzednim roku podatkowym.

Prezes URE w punkcie drugim sentencji zaskarżonej decyzji orzekł , że : „, za działania opisane w pkt 1 wymierzam przedsiębiorcy (...) karę pieniężną w wysokości 61 000 złotych (słownie: sześćdziesiąt jeden tysięcy złotych), co stanowi (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego przez niego w roku 2012” .

Podnosząc w odwołaniu zarzuty odnośnie wymierzonej kary pieniężnej powód stwierdził , że przyjęty wymiar kary (...) przychodu z działalności koncesjonowanej w roku 2012 nie odpowiada kwocie 61 000 zł , gdyż wartość osiągniętego przychodu wynosiła (...) zł a zatem (...) od tej kwoty daje wartość 19. 511, 34 zł .

Zarzut ten w ocenie Sądu okazał się uzasadniony.

Decyzja w przedmiocie kary pieniężnej, poza częścią rozstrzygającą, musi zawierać także uzasadnienie (art. 107 §1 k.p.a.). Uzasadnienie decyzji powinno przedstawiać istotne faktyczne i prawne podstawy jej wydania oraz okoliczności mające istotne znaczenie dla jej treści.

W treści uzasadnienia przedmiotowej decyzji Prezes URE wskazał , że wysokość kary pieniężnej ustalona została z zachowaniem przepisu art. 56 ust. 6 Prawa energetycznego tzn. z uwzględnieniem stopnia szkodliwości czynu, stopnia zawinienia oraz dotychczasowego zachowania powoda i jego możliwości finansowych.

W szczególności pozwany wziął pod uwagę fakt, że powód wprowadził do obrotu paliwo ciekłe, którego 2 parametry jakościowe (całkowita zawartość siarki i klasa korozji) były niezgodne z parametrami wynikającymi z norm określonych obowiązującymi przepisami. Prezes URE przyjął ,że zawartość siarki w gazie płynnym LPG – wpływa negatywnie na środowisko, a w obecność wody szczególnie zwiększa własności korozyjne paliw, co uzasadnia uznanie czynu powoda za czyn o dużej szkodliwości.

Co do stopnia zawinienia Prezes URE określił go jako duży , podkreślając szczególną pozycję prawną koncesjonariusza , zarówno w sferze jego obowiązków jak i przywilejów.

Uwzględniając dotychczasowe zachowanie przedsiębiorcy pozwany wziął pod uwagę fakt, że powodowy przedsiębiorca był już wcześniej ukarany za naruszenie warunków koncesji. Biorąc pod uwagę wskazane powyżej okoliczności, określając wymiar nakładanej kary w kwocie 61 000zł , Prezes URE przyjął jako adekwatny procent przychodu osiągniętego przez powoda z działalności koncesjonowanej na poziomie (...).

Jednakże , jak słusznie podnosił w odwołaniu powód, ustalony na poziomie (...) przychodu przedsiębiorcy z tytułu prowadzonej działalności koncesjonowanej w roku poprzedzającym rok wydania decyzji wymiar kary , nie stanowi kwota kary wskazana w sentencji - 61.000 zł . Kwota ta nie stanowi także (...) tegoż przychodu, jak twierdziła strona pozwana na rozprawie.

Nie ulega wątpliwości ,że rozstrzygnięcie zawarte w sentencji decyzji powinno być sformułowane jasno i precyzyjnie, aby było zrozumiałe dla strony i nie budziło jej wątpliwości. Tymczasem należy stwierdzić , w świetle powyższych ustaleń, że rozstrzygnięcie zawarte w przedmiotowej decyzji takiego wymogu nie spełnia. Uzasadnienie faktyczne i prawne przedmiotowej decyzji nie daje w ocenie Sądu podstawy kontroli poprawności decyzji w zakresie wymiaru nałożonej kary. Brak jest bowiem możliwości ustalenia zarówno na podstawie sentencji decyzji (rozstrzygnięcia) jak i jej uzasadnienia czy na powoda została nałożona kara pieniężna w wysokości 61 000zł czy też kara stanowiąca (...) przychodu z działalności koncesjonowanej osiągniętego przez powoda w 2012roku, co odpowiada innej kwocie niż wskazana w decyzji jako wymiar nałożonej kary.

W związku z powyższym należało stwierdzić , że zaskarżona decyzja w zakresie wysokości nałożonej kary nie poddaje się kontroli .

Z tych względów Sąd Okręgowy Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów, uwzględniając odwołanie orzekł jak w sentencji - na podstawie art. 479⁵³ § 2 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do treści art. 98 kpc tj. stosownie do wyniku sporu.

SSO Hanna Kulesza